

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 19 juni 2018 met nummer RvVb/A/1718/1011
in de zaak met rolnummer RvVb/1415/0753/A/0728

Verzoekende partijen	1. de heer Karel ONSIA 2. de heer Ivo NAETS vertegenwoordigd door advocaat Thomas RYCKALTS met woonplaatskeuze op het kantoor te 1000 Brussel, Wolvengracht 38 bus 2
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN
Tussenkommende partij	de heer Maurice VAN DEN BULCK vertegenwoordigd door advocaat Peter FLAMEY met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijcklaan 16

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 14 augustus 2015 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 18 juni 2015.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heist-op-den-Berg van 21 januari 2014 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een tijdelijke stedenbouwkundige vergunning verleend voor het aanleggen van een kuilplaat in geprefabriceerde betonpanelen op een perceel gelegen te 2222 Heist-op-den-Berg, Keldermansschransstraat zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie C, nummer 47.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 1 oktober 2015 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkommende partij met een beschikking van 16 december 2015 toe in de debatten. In deze beschikking wordt evenwel tegelijk opgemerkt dat het verzoekschrift tot tussenkomst op het eerste zicht laattijdig lijkt ingediend en dat aan de tussenkommende partij de mogelijkheid dient geboden te worden om hieromtrent tegenspraak te voeren.

2.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in. De tussenkomende partij dient een laatste schriftelijke uiteenzetting in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 7 november 2017.

Advocaat Sofie ALBERT *loco* advocaat Thomas RYCKALTS voert het woord voor de verzoekende partijen. Advocaat Glenn DECLERCQ *loco* advocaat Peter FLAMEY voert het woord voor de tussenkomende partij. De verwerende partij verschijnt schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

Aan de tussenkomende partij werd op 6 mei 2010 een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het oprichten van een vleesstal, een mestvaalt en bijhorende verhardingen. De Raad heeft deze vergunning op vordering van de verzoekende partijen vernietigd met een arrest van 3 december 2013 (nr. A/2013/0709).

Met een beslissing van 27 februari 2014 werd aan de tussenkomende partij een nieuwe vergunning verleend. Ook deze beslissing werd door de verzoekende partijen aangevochten bij de Raad die met een arrest van 10 januari 2017 (nr. RvVb/A/1617/0456) de beslissing van 27 februari 2014 eveneens heeft vernietigd.

2.1.

De tussenkomende partij dient op 2 december 2013 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heist-op-den-Berg een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het aanleggen van een kuilplaat in geprefabriceerde betonplaten" op een perceel gelegen te 2222 Heist-op-den-Berg, Keldermansschransstraat zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie C, nummer 47.

De tussenkomende partij beoogt aldus de aanleg van een opslagplaats voor maïs afkomstig van de omliggende akkers beoogd. Met een proces-verbaal van 8 november 2013 werd immers vastgesteld dat zonder de vereiste voorafgaande stedenbouwkundige vergunning reeds een fundering in steenslag en betonplaten was aangelegd. Het op 8 november 2013 gegeven bevel tot staking van de werken werd op 20 november 2013 bekrachtigd.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Mechelen', vastgesteld met koninklijk besluit van 5 augustus 1976, in agrarisch gebied.

Er wordt geen openbaar onderzoek georganiseerd.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling, adviseert op 10 december 2013 ongunstig als volgt:

“ ...

Verhardingen in het agrarisch gebied dienen voorzien in aansluiting met of op de landbouwbedrijfszetel.

Het betreft overigens niet enkel verplaatsbare betonplaten doch ook de aanleg van een steenslag fundering met een dikte van minimum 10 cm. Het aanbrengen van geïsoleerde verhardingen in het open agrarisch gebied schaadt de open externe landbouwstructuren en is niet in overeenstemming met de basisbestemming van het agrarisch gebied.

...”

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 21 januari 2014 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomen partij. Het college beslist:

“ ...

De aanwezige verharding kan in zijn huidige vorm niet behouden blijven. Het aangevoerde steenpuin dat zich onder de platen bevindt dient terug verwijderd te worden.

Gezien de onvoldoende bruikbare oppervlakte bij de bedrijfszetel zelf en het hedendaagse gebruik van machines kan een tijdelijke verharding op betonplaten aanvaard worden. Door de stockage op het terrein waar de maïs geoogst en de runderen gevoerd worden, blijven de verkeersbewegingen beperkt. Het transport van en naar het bedrijf voor de opslag en het voederen zou een grotere impact hebben op de omliggende straten.

Mits de tijdelijke verharding verwijderd wordt indien deze niet langer noodzakelijk is voor de opslag, is de aanvraag inpasbaar in de omgeving en wordt de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang gebracht.

...

Het college van burgemeester en schepenen geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is:

...

3° Vooraleer verdere werken kunnen plaatsvinden dient het gestorte steenpuin volledig van het terrein verwijderd te worden. Pas na de opmaak van een pv van vaststelling waarin vastgelegd wordt dat dit steenpuin verwijderd werd kunnen de betonplaten aangebracht worden zoals voorgesteld op de plannen.

4° Bij de voorgestelde werken kunnen geen ophogingen van het terrein toegestaan worden. Het niveau van de kuilplaat dient aangebracht te worden zoals weergegeven op de ingediende doorsnede en het terreinprofiel.

5° Indien de bijkomende oppervlakte voor de opslag van maïs niet meer noodzakelijk is dienen de betonplaten en de laag zand verwijderd te worden. Het perceel dient dan in zijn oorspronkelijke staat hersteld te worden.

...”

Tegen deze beslissing tekenen de verzoekende partijen op 24 februari 2014 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 1 mei 2014 om dit beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren. Hij adviseert:

“ ...

Er wordt door de aanvrager onvoldoende aangetoond waarom dit de beste en enige locatie zou zijn voor het oprichten van deze constructie. Het bedrijf beschikt nog over gronden die onmiddellijk palen aan de beide bestaande (vergunde) vestigingen en er wordt dan ook niet

ingezien waarom nog onaangetast agrarisch landschap in beslag dient genomen te worden met verhardingen. Het betreft hier immers een nog tamelijk ongeschonden landschap dat bij voorkeur bewaard blijft wanneer de aanvrager nog over mogelijkheden beschikt nabij de bestaande vestigingen. Het standpunt van Landbouw en Visserij wordt bijgetreden.

Bovendien is de opgegeven hinder door beroepers realistisch. De kuilplaat wordt zeer dicht tegen het perceel van de woning met kadasternummer 61L ingeplant, namelijk op 3m. Het bewaren van maïs en het voederen van vee op deze plek gaat wel degelijk gepaard met geurhinder (afvloeien van sappen van maïs, uitwerpselen van vee). De plek kan enkel bereikt worden via een onverharde buurtweg tussen de woningen van beide beroepers door. De vervoersbewegingen met tractoren zullen ook geluidshinder met zich meebrengen. Vermits uit voorgaande blijkt dat de noodzaak van deze locatie allesbehalve wordt aangetoond, kan deze hinder dan ook als onaanvaardbaar beschouwd worden.

...

Na de hoorzitting van 6 mei 2014 beslist de verwerende partij op 8 mei 2014 om het beroep niet in te willigen en onder voorwaarden een tijdelijke stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Tegen deze beslissing wordt een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging ingesteld bij de Raad. Met een arrest van 4 november 2014 (nr. S/2014/0151) schorst de Raad de tenuitvoerlegging van de beslissing van 8 mei 2014 en overweegt hierbij:

“ ...

3.

Dergelijke beschouwingen kunnen niet worden beschouwd als een zorgvuldige, laat staan een redelijke beoordeling van de ruimtelijke impact van de bestreden beslissing op de percelen van de verzoekende partijen. Het is immers onzorgvuldig om louter het tegenovergestelde van de geciteerde ongunstige adviezen te beweren en aldus de in de omgeving bestaande toestand te negeren, zonder aan de hand van pertinente motieven aan te duiden waarom het aangevraagde wel verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening. Uit de luchtfoto die de verzoekende partijen bijbrengen, blijkt immers dat de kuilplaat wordt ingeplant op een voor het overige onbebouwd perceel dat gelegen is achter de bestaande woningen en dat grenst aan andere landbouwpercelen. Vanaf dit perceel strekken zich langs drie zijden akkers en weiden uit.

De verwerende partij kon dan ook geenszins in redelijkheid vaststellen dat de drie woningen het landbouwgebied dermate aantasten om vervolgens quasi zonder meer te besluiten dat de kuilplaat verenigbaar is met de in de omgeving bestaande toestand en een deel uitmaakt van de “gebouwencluster”, gevormd door de drie woningen. Dit laatste niet in het minst nu de verwerende partij, met uitzondering van een ongemotiveerde overweging dat de te verwachten geurhinder eerder beperkt zal zijn, voor het overige geen enkel hinderaspect in aanmerking neemt, terwijl de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in zijn verslag nochtans uitdrukkelijk wijst op een aantal hinderaspecten die, naar zijn oordeel, volstaan om het aangevraagde als onverenigbaar met de in de omgeving bestaande toestand, en dus onverenigbaar met de goede ruimtelijke ordening, te achten.

De omstandigheid dat het aangevraagde slechts voor een beperkte periode wordt vergund, of nog dat de bestreden beslissing slechts een in tijd beperkte geldingsduur heeft, doet hieraan geen afbreuk en ontslaat de verwerende partij niet van de verplichting om de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening op afdoende wijze te onderzoeken en, wanneer hiertoe aanleiding zou bestaan, op grond van pertinente motieven te vergunnen. Dit geldt in het bijzonder wanneer de verwerende partij

noodzakelijk diende vast te stellen dat zowel het departement Landbouw en Visserij als de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar ernstige en gemotiveerde reserves formuleerden bij de aanvraag.

4.

Het is dan ook kennelijk onredelijk en onzorgvuldig een stedenbouwkundige vergunning te verlenen voor een constructie zonder de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening en de in de omgeving bestaande toestand ervan afdoende te onderzoeken, in essentie enkel het tijdelijk karakter in rekening te brengen en tegelijk de verdere beoordeling afhankelijk te maken van een in de toekomst op te richten bedrijfsgebouw en dus van een onzekere gebeurtenis.

...

Noch de verwerende partij, noch de tussenkomende partij dient vervolgens een verzoek tot voortzetting in zodat de stedenbouwkundige vergunning van 8 mei 2014 vervolgens wordt vernietigd met een arrest van 10 maart 2015 (nr. A/2015/0131).

2.2.

De procedure in graad van administratief beroep wordt hernomen met een (eerste) verslag van 28 mei 2015 van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar die in essentie zijn advies zoals vervat in zijn oorspronkelijk verslag van 1 mei 2014 herneemt.

De hoorzitting vindt plaats op 2 juni 2015. In een (tweede) aanvullend verslag van 18 juni 2015 gaat de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar verder in op de vraag of de milieuvergunning afgeleverd aan de tussenkomende partij als vervallen dient te worden beschouwd, en of zulks in voorkomend geval een invloed heeft op de voorliggende aanvraag. Het antwoord van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar is negatief.

De verwerende partij willicht het beroep niet in en verleent op 18 juni 2015 een tijdelijke stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de tussenkomende partij. De verwerende partij beslist:

“...

11. Beoordeling

Volgens het vastgestelde gewestplan van Mechelen (goedgekeurd bij KB van 5 augustus 1976) situeert de aanvraag zich in agrarisch gebied.

De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven. Gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt, mogen slechts opgericht worden op ten minste 300 m van een woongebied of op ten minste 100 m van een woonuitbreidingsgebied, tenzij het een woongebied met landelijk karakter betreft. De afstand van 300 en 100 m geldt evenwel niet in geval van uitbreiding van bestaande bedrijven. De overschakeling naar bosgebied is toegestaan overeenkomstig de bepalingen van artikel 35 van het Veldwetboek, betreffende de afbakening van de landbouw- en bosgebieden.

De aanvraag is principieel in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan. De Gewestelijke Hemelwaterverordening is van toepassing.

Het departement Landbouw en Visserij is ongunstig over deze aanvraag. Er wordt geoordeeld dat een dergelijke constructie moet opgericht worden aansluitend op de landbouwbedrijfszetel en niet geïsoleerd bij een akker. Geïsoleerde verhardingen in open agrarisch gebied schaden de open externe landbouwstructuren, aldus Landbouw en Visserij.

Watertoets:

Volgens artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te zijn aan de watertoets. Het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan de kenmerken van het watersysteem, aan de doelstellingen en beginselen van artikel 5, 6 en 7 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het (deel)bekkenbeheerplan. Bij nazicht van de Vlaamse kaart met de overstromingsgevoelige gebieden, blijkt het perceel niet gelegen te zijn in een effectief of mogelijk overstromingsgevoelig gebied.

Het voorliggende project voorziet de mogelijkheid van het bouwen of verharden van een aanzienlijke oppervlakte, zodat rekening gehouden moet worden met het mogelijke effect op de plaatselijke waterhuishouding. Door de toename van de verharde oppervlakte wordt de infiltratie van het hemelwater in de bodem plaatselijk beperkt. Het hemelwater kan op natuurlijke wijze afvloeien naar het aanpalende weiland.

De mogelijke schadelijke effecten voor het water worden ondervangen doordat er voldaan is aan de gewestelijke stedenbouwkundige hemelwaterverordening.

De aanvraag dient getoetst op de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening. De overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Het aangevraagde werd met inachtneming van al deze aspecten onderzocht. Hierna wordt dieper ingegaan op de voor de aanvraag noodzakelijke of relevante elementen.

Bij de beoordeling van het aangevraagde is rekening gehouden met de in de omgeving bestaande toestand.

De aanvraag betreft de aanleg van een kuilplaat gelegen aan een weiland. Op deze kuilplaat zal maïs gestockeerd worden als veevoer voor de runderen horende bij het melkveebedrijf gelegen aan de Hanssenlaan 13, en de andere recent vergunde vestiging van hetzelfde bedrijf gelegen aan de Keldermansschransstraat 7 (nog niet uitgevoerd). De nieuwe kuilplaat wordt afgezonderd van de bestaande bedrijfsvoering geplaatst, het weiland bevindt zich t.o.v. de locatie aan de Keldermans-schransstraat 7 aan de andere zijde van de kleine cluster eengezinswoningen, die daar ook aanwezig is.

De deputatie is het niet eens met het standpunt van het departement Landbouw en Visserij. In de hoorzitting deelt de aanvrager mee dat de functie maïsopslag reeds 10 jaar daar aanwezig is en dat deze de situatie wenst te verbeteren door het uitvoeren van de betonpanelen. Kuilplaten worden wel vaker geïsoleerd voorzien in agrarisch gebied, aangezien zij qua functie aansluiten op het weiden van runderen. Bovendien kan hier niet zonder meer gesteld worden dat het hier om een open en onbebouwd gebied gaat

aangezien het landschap reeds verstoord wordt door de aanwezigheid van 3 zonevreemde woningen.

Volgens de beroeper zou dit niet de enige locatiemogelijkheid zijn voor deze kuilplaat. Het bedrijf zou ook nog over plaats in de nabijheid van het bedrijf beschikken. De deputatie is van oordeel dat hier geen zicht op is, zolang de vergunning voor de stal, verleend door de deputatie op 27 februari 2014, niet uitgevoerd is. De noodzaak voor deze constructie is er echter nu reeds wel, gelet op de andere exploitatie aan de Hanssenslaan 13. Zolang de nieuwe stal aan de Keldermansschransstraat niet is opgericht, is de huidige ligging van de kuilplaat de meest opportune voor de aanvrager, namelijk nabij de koeienweide.

De kuilplaat wordt dicht tegen perceelsgrens met het oostelijk gelegen perceel met kadasternummer 61L ingeplant, namelijk op 3m. Echter ligt er nog een fysieke scheiding tussen de eigenlijke tuin van de dichtst bijzijnde buur en de aanvraag, namelijk de onverharde weg. De woning zelf ligt op 40m van de kuilplaat.

Het bewaren van maïs en het voederen van vee op deze plek gaat steeds gepaard met beperkte geurhinder (afvloeien van sappen van maïs, uitwerpselen van vee). De deputatie acht de hinder echter aanvaardbaar, gelet op de nog aanzienlijke afstand tot de dichtstbij gelegen woning. Bovendien dient benadrukt te worden dat het gevraagde zone-eigen is en dat de koeienweide sowieso aanwezig is. De hinder afkomstig van het voer en de uitwerpselen van de koeien op deze plek is een vaststaand gegeven, ook zonder de aanwezigheid van de kuilplaat. De kuilplaat spaart net een aantal bijkomende vervoersbewegingen uit aangezien het maisvoer zich vlakbij het te voeren vee bevindt. Verder wordt enige tolerantie verwacht van omwonenden t.a.v. een activiteit die tenslotte thuishoort in agrarisch gebied.

De plek kan enkel bereikt worden via een onverharde buurtweg tussen de woningen van beide beroepers door. Gelet op het beperkt aantal vervoersbewegingen van- en naar deze locatie, steeds met een tractor, is hinder afkomstig van mobiliteit beperkt.

Op termijn (na uitvoering van voormelde vergunning voor de stal) is het voor de aanvrager evident dat er een kuilplaat geplaatst zal worden in de nabijheid van de nieuwe stal, aangezien vanaf dan een kuilplaat daar een meer logische locatie zal vinden. Op dat ogenblik dient de gevraagde kuilplaat weer te verdwijnen. Om die reden verleent de deputatie een tijdelijke vergunning voor maximaal twee jaar in afwachting van de realisatie van de nieuwe stal.

Momenteel vindt de gevraagde kuilplaat reeds haar bestaansreden in de bestaande exploitatie aan de Hanssenslaan 13. Op deze locatie is er volgens de aanvrager geen mogelijkheid meer tot het aanleggen van een bruikbare kuilplaat. Deze dient immers op een droge plek en bij voorkeur in de nabijheid van de grazende dieren voorzien te worden.

Wat betreft de opmerking van de beroeper m.b.t. het verval van de milieuvergunning voor de stal aan de Keldermansschransstraat 7, kan gesteld worden dat niet aangesloten wordt bij deze bewering. Uit navraag bij de gemeente blijkt dat de meest recente milieuvergunning klasse 2 d.d. 27/10/2009 voor het veranderen van een inrichting zijnde het uitbreiden van een landbouwbedrijf met een nieuwe veestal gelegen aan de Keldermansschransstraat 7, geldig is tot 10 april 2027. Deze milieuvergunning vervalt binnen de 3 jaar als de exploitatie niet is uitgevoerd binnen deze termijn (artikel 17 milieuvergunningendecreet). De kwestieuze milieuvergunning ving aan op 27/10/2009 en is nog steeds niet uitgevoerd. Derhalve wordt deze door de advocaat van de beroeper als vervallen beschouwd. De

milieuvergunning uit 2009 werd gekoppeld aan een milieuvergunning klasse 2 d.d. 10/04/2007 voor de verplaatsing van een inrichting en voor een nieuwe inrichting op het adres Keldermansschransstraat 7. Ook deze zou vervallen zijn omdat deze niet uitgevoerd werd. De advocaat van de beroepende partij brengt een uitgebreide nota bij waarin wordt uiteengezet waarom beide milieuvergunningen volgens deze vervallen zouden zijn en welke impact dit heeft op de huidige aanvraag voor het oprichten van een kuilplaat. De kuilplaat wordt immers aangevraagd in afwachting van de verwezenlijking van de exploitatie aan de Keldermansschransstraat 7. Nu hiervoor volgens de advocaat van de beroeper geen milieuvergunning meer is, stelt deze zich vragen bij de tijdelijkheid van de kuilplaat op de locatie in de voorliggende vergunningsaanvraag.

Het vraagstuk of de milieuvergunning voor de exploitatie aan de Keldermansschransstraat 7 vervallen is, werd eveneens voorgelegd aan de gemeente Heist-Op-Den-Berg. Deze liet per mail weten dat de milieuvergunning niet vervallen is aangezien deze nog loopt tot 2027.

Dezelfde vraag met betrekking tot het al dan niet verval van de milieuvergunning werd intern gesteld aan de juridische dienst. Daar werd op eerste zicht de relevantie van deze vraag in twijfel getrokken.

Ook de redenering dat de milieuvergunningen vervallen zouden zijn omwille van het niet tijdig in gebruik nemen van de inrichting, lijkt niet op te gaan.

Artikel 5, §2 van het Milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985 bepaalt voor wat de afstemming van de milieuvergunning op de stedenbouwkundige vergunning wat volgt:

"§2. De milieuvergunning voor een inrichting, waarvoor een stedenbouwkundige vergunning of een stedenbouwkundige melding nodig is, wordt geschorst zolang de stedenbouwkundige vergunning niet definitief is verleend of de handelingen waarvoor de stedenbouwkundige melding is verricht niet mogen worden aangevat op grond van artikel 4.2.2, § 4, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Het recht op exploitatie dat meldingsplichtige inrichtingen, waarvoor een stedenbouwkundige vergunning of een stedenbouwkundige melding nodig is, ten gevolge van een melding hebben verkregen, wordt opgeschort zolang de stedenbouwkundige vergunning niet definitief is verleend of de handelingen waarvoor de stedenbouwkundige melding is verricht, niet mogen worden aangevat op grond van artikel 4.2.2, § 4, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

De stedenbouwkundige vergunning wordt beschouwd als definitief verleend vanaf de datum waarop van de stedenbouwkundige vergunning gebruik kan gemaakt worden overeenkomstig artikel 4.7.19, § 3, artikel 4.7.23, § 5, dan wel artikel 4.7.26, § 4, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Als de milieuvergunning wordt geschorst, gaat de termijn, vermeld in artikel 17, tweede lid, in op de dag dat de stedenbouwkundige vergunning definitief is verleend of de handelingen waarvoor een stedenbouwkundige melding is verricht, mogen worden aangevat op grond van artikel 4.2.2, § 4, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Als de stedenbouwkundige vergunning definitief wordt geweigerd, vervalt de milieuvergunning of het recht op exploitatie ten gevolge van de melding voor de meldingsplichtige inrichtingen van rechtswege.

Het verval van de milieuvergunning of van het recht op exploitatie ten gevolge van een melding wordt onverwijld meegedeeld aan de aanvrager of de meldingsplichtige en de overheid die de milieuvergunning heeft verleend of akte heeft genomen van de melding.

Het verval van de milieuvergunning wordt bekendgemaakt aan het publiek. De Vlaamse Regering stelt hiervoor nadere regels vast.

De stedenbouwkundige vergunning wordt beschouwd als definitief geweigerd vanaf de datum waarop in laatste administratieve aanleg beslist werd om de stedenbouwkundige vergunning niet of te leveren."

Artikel 4.5.1 VCRO bevat wat betreft de begrippen "definitief verleend" en "definitief geweigerd" gelijkaardige bepalingen.

Artikel 17, tweede lid Milieuvergunningsdecreet bepaalt verder dat "de vergunning vermeldt onder welke voorwaarden de inrichting mag worden geëxploiteerd en bepaalt binnen welke termijn de vergunde inrichting in gebruik moet worden genomen. Die termijn mag Been drie jaar overschrijden."

Het beroep van Naets - Van Den Wyngaert, belanghebbende derde, tegen het besluit van 21 januari 2014 van het college van burgemeester en schepenen van Heist-op-den-Berg, waarbij de vergunning tot het aanleggen van een kuilplaat in geprefabriceerde betonpanelen voorwaardelijk wordt verleend, op een terrein, gelegen Keldermansschransstraat, afdeling 4, sectie C, nr. 47, wordt niet ingewilligd.

Het beroep van Onsia-Van De Beek, belanghebbende derde, tegen het besluit van 21 januari 2014 van het college van burgemeester en schepenen van Heist-op-den-Berg, waarbij de vergunning tot het aanleggen van een kuilplaat in geprefabriceerde betonpanelen voorwaardelijk wordt verleend, op een terrein, gelegen Keldermansschransstraat, afdeling 4, sectie C, nr. 47, wordt niet ingewilligd.

Een tijdelijke vergunning wordt verleend voor maximaal 2 jaar overeenkomstig de voorgebrachte plannen.

*De deputatie hoorde in zitting van 6 mei 2014: Van Den Bulck Maurice, Ryckalts Thomas
De deputatie hoorde in zitting van 2 juni 2015: Van Den Bulck Maurice, Ryckalts Thomas
De deputatie sluit zich niet aan bij het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar van 4 juni 2015 gelet op bovenstaande motivering.*

De milieuvergunning van 27 oktober 2009 maakt uitdrukkelijk melding van een termijn van drie jaar waarbinnen de vergunde inrichting in gebruik moet worden genomen.

Art. 28 Milieuvergunningsdecreet bepaalt in welke gevallen een milieuvergunning van rechtswege verval:

"De vergunning verval van rechtswege wanneer zij betrekking heeft op een inrichting:

1° die niet in gebruik werd genomen binnen de krachtens artikel 17 bepaalde termijn;

2° die vernield is wegens brand of ontploffing veroorzaakt ten gevolge van de exploitatie van de inrichting;

3° die gedurende twee opeenvolgende jaren niet werd geëxploiteerd uitgezonderd de inrichtingen, vermeld onder de rubriek 9. Dieren van de lijst die als bijlage 1 gevoegd is bij het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende de vaststelling van het Vlaamse Reglement betreffende de milieuvergunning, die in toepassing van artikel 47, § 2, van het Mestdecreet van 22 december 2006 hun activiteiten gedurende maximaal 5 jaar geheel of gedeeltelijk stopgezet hebben.

4° die door de exploitant op vrijwillige basis volledig en definitief is stopgezet overeenkomstig de voorwaarden en regels, bedoeld in het decreet van 9 maart 2001 tot regeling van de vrijwillige, volledige en definitieve stopzetting van de productie van alle dierlijke mest, afkomstig van een of meerdere diersoorten, en de uitvoeringsbesluiten

ervan. De Vlaamse regering kan de nadere voorwaarden en regels met betrekking tot de inkennisstelling van de stopzetting en het verval van de vergunning vaststellen.

§2 Indien de in § 1 genoemde gevallen slechts betrekking hebben op een gedeelte van de inrichting, vervalt de vergunning slechts voor dat gedeelte."

In casu dient te worden vastgesteld dat de milieu-inrichting niet werd geëxploiteerd waardoor nog niet eerder gebruik was gemaakt van de milieuvergunning.

De eerdere verleende stedenbouwkundige vergunning voor de veestal en de mestvaalt werd theoretisch genomen verleend op 6 mei 2010, maar werd door de Raad voor Vergunningsbetwistingen vernietigd bij arrest van 3 december 2013. Tegen de op 27 februari 2014 opnieuw verleende vergunning werd opnieuw beroep bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen ingesteld.

Een vernietigingsarrest heeft zgn. "retroactieve werking" en leidt tot de juridische functie dat de vernietigde beslissing geacht moet worden volledig, en dus retroactief, ongedaan te zijn gemaakt. In het rechtsverkeer moet aldus worden gehandeld alsof de vernietigde beslissing nooit genomen is. Het vernietigingsarrest brengt aldus de zaken weer in de toestand waarin ze zich voor het nemen van de door het arrest vernietigde beslissing bevonden (RvS, nr. 220.489, 29 augustus 2012, De Brauwer).

M.a.w. moet de beslissing van 6 mei 2010 worden geacht nooit te hebben bestaan. De milieuvergunningen zijn dus geschorst zo lang geen overeenstemmende stedenbouwkundige vergunning (voor zover die nodig is) definitief is verleend.

De vernietigde beslissing van 6 mei 2010 kan dus niet gelijk worden gesteld met een definitief verleende stedenbouwkundige vergunning in de zin van artikel 5, §2 Milieuvergunningsdecreet, zodat de termijn waarop de vergunning in gebruik moest worden genomen als gevolg van artikel 5, §2 Milieuvergunningsdecreet juncto artikel 17, tweede lid Milieuvergunningsdecreet, pas een aanvang nam met de vandaag bestaande beslissing van 27 februari 2014.

Hoewel er hieromtrent nog geen rechtspraak bekend is, kan er wel verwezen worden naar een arrest van de Raad van 20 november 2014 (nr. 229.236, Dehouck) waarin de Raad van State op basis van het feit dat tegen de weigering van een stedenbouwkundige vergunning een beroep was aangetekend bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tot heropening van debatten beslist om de auditeur - die eerder meende dat de milieuvergunningen vervallen waren als gevolg van weigering van de stedenbouwkundige vergunning- toe te laten dit standpunt in rekening te nemen.

Uit een arrest van 12 november 2009 lijkt dezelfde gevolgtrekking te kunnen worden afgeleid. De Raad meende daar dat de begunstigde van de vergunning door het indienen van een nieuwe aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning na een eerder vernietigingsarrest, verzaakt heeft aan die eerste vergunning, en die toestand gelijk moet worden gesteld met de weigering van een stedenbouwkundige vergunning in laatste aanleg, zodat de milieuvergunning van rechtswege vervallen is (RvS, nr. 197.711, 12 november 2009). Niet het bestaan van een eerdere vergunning die door de Raad werd vernietigd, maar het verzaken aan de eerdere vergunningsaanvraag, leidde volgens de Raad tot het verval van de milieuvergunning.

Artikel 28 Milieuvergunningsdecreet lijkt niet te kunnen worden toegepast wanneer de vergunning geschorst is, er kan de vergunninghouder die de inrichting nog niet in gebruik heeft genomen omdat de milieuvergunning in afwachting van de stedenbouwkundige

vergunning was geschorst, niet verwijten dat de inrichting gedurende twee opvolgende jaren niet werd geëxploiteerd in de zin van artikel 28, 3° Milieuvergunningsdecreet.

De conclusie is dat er op zijn minst discussie bestaat over het al dan niet verval van de milieuvergunningen en dat zonder meer ervan uitgaan dat ze vervallen zijn een brug te ver is.

Tevens wordt de relevantie van het al dan niet verval van de milieuvergunning voor dit dossier in twijfel getrokken. De kuilplaat wordt niet aan de Keldermansschransstraat 7 opgericht en maakt geen deel uit van deze milieuvergunning. De kuilplaat wordt eveneens voorzien in functie van de exploitatie aan de Hanssenslaan 13. De noodzaak voor de kuilplaat kan nog steeds aangetoond worden. Ook werd de kuilplaat initieel niet aangevraagd als tijdelijke constructie, al werd wel gesteld dat deze kuilplaat terug zou kunnen verdwijnen wanneer de exploitatie aan de Keldermansschransstraat 7 in bedrijf is.

Algemene conclusie:

De aanvraag is in overeenstemming met de decretale en reglementaire bepalingen. De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard voor een periode van maximaal 2 jaar in afwachting van de uitvoering van de vergunning van 27 februari 2014 voor het oprichten van een nieuwe stal.”

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN HET VERZOEK TOT TUSSENKOMST WAT DE TIJDIGHEID BETREFT

Vooraf

In de beschikking over het verzoek tot tussenkomst wordt volgende vaststelling gedaan:

“ ...

Met een aangetekende brief van 9 september 2015 heeft de griffier aan de verzoekende partij tot tussenkomst een afschrift van het verzoekschrift betekend.

Met een aangetekende brief van 1 oktober 2015 verzoekt de heer Maurice VAN DEN BULCK om in de procedure tot vernietiging te mogen tussenkomen.

Gelet op artikel 4 van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (hierna Procedurebesluit) dat stelt dat de verzoekschriften en processtukken op straffe van onontvankelijkheid moeten worden ingediend binnen de termijnen vermeld in dit besluit.

Een verzoekschrift tot tussenkomst wordt ingediend binnen een vervaltermijn van twintig dagen die ingaat de dag na de dag van de betekening van een afschrift van het verzoekschrift, met toepassing van artikel 61, §1 Procedurebesluit.

De betekening met een aangetekende brief wordt, behoudens bewijs van het tegendeel, geacht plaats te vinden op de werkdag die valt na de datum van de poststempel van de aangetekende brief. De datum van aanbieding door de postdiensten geldt, niet de feitelijke kennisneming van de beveiligde zending op een later tijdstip. Deze regeling is vervat in artikel 6 Procedurebesluit.

De termijn van de verzoekende partij tot tussenkomst om een verzoekschrift tot tussenkomst in te dienen verstreek derhalve op woensdag 30 september 2015.

Het verzoekschrift tot tussenkomst is ingediend bij de Raad met een aangetekende brief van donderdag 1 oktober 2015 en is bijgevolg op het eerste gezicht laattijdig ingediend.

...

Standpunt van de partijen

1.

De tussenkomende partij antwoordt als volgt met betrekking tot de in de vermelde beschikking gedane vaststellingen:

“ ...

3. *Tussenkomende partij heeft zijn verzoekschrift tot tussenkomst wel degelijk tijdig opgemaakt en verstuurd. Dit blijkt uit het feit dat het verzoekschrift is gedateerd op 29 september 2015 (zie stuk 3). Het verzoekschrift tot tussenkomst werd diezelfde dag een eerste keer op de post gedaan en zou Uw Raad tijdig, d.w.z. op 30 september 2015, hebben bereikt, ware het niet dat de aangetekende zending om één of andere onbekende reden is teruggekeerd naar tussenkomende partij.*

Tussenkomende partij heeft zijn verzoekschrift onmiddellijk na ontvangst van de gebrekkige verzending opnieuw ter post gedaan, hetgeen ten vroegste kon op 1 oktober 2015, datum van de poststempel op de briefomslag waarbij het verzoekschrift tot tussenkomst bij Uw Raad werd ingediend (zie stuk 3).

4. *Tussenkomende partij kan zich met andere woorden beroepen op een geval van overmacht, waarbij een klaarblijkelijke vergissing van de postdiensten tot gevolg had dat de eerste poging tot het indienen van een verzoekschrift tot tussenkomst, gedateerd op 29 september 2015 en dus binnen de vervaltermijn van 20 dagen voor het indienen van een verzoekschrift tot tussenkomst, is mislukt.*

Tussenkomende partij diende zijn verzoekschrift opnieuw te verzenden, hetgeen niet meer lukte binnen de oorspronkelijke vervaltermijn van 20 dagen. Zulke vergissing kan bezwaarlijk aan tussenkomende partij worden verweten.

Tussenkomende partij stelt overigens vast dat door de griffie van de Raad voor Vergunningsbetwistingen regelmatig nieuwe kennisgevingen gebeuren omdat eerdere kennisgevingen onvolmaakt of onregelmatig waren, of nog verkeerde of onvolledige vermeldingen bevatten, zo eveneens in onderhavige zaak waar de griffie vooreerst een aangetekende brief dd. 21 december 2015 heeft verstuurd naar tussenkomende partij met bijgaand de beschikking dd. 16 december 2015 van Uw Raad, om vervolgens een nieuwe aangetekende brief dd. 21 januari 2016 te versturen naar tussenkomende partij met exact dezelfde bijlage en dezelfde informatie, thans vergezeld van bijkomende informatie i.v.m. het rolrecht en i.v.m. de mogelijkheid om een schriftelijke uiteenzetting te doen.

Ten overvloede wenst tussenkomende partij erop te wijzen dat zij geen kopie heeft ontvangen van het verzoekschrift vanwege de eisende partijen zoals voorgeschreven in artikel 58 van het Procedurebesluit. Ook de inventaris van de stukken van de eisende partijen bevat geen bewijs dienaangaande. De bedoeling van voormelde regeling is dat de betrokkene onmiddellijk op de hoogte wordt gebracht van het feit dat er een verzoekschrift

wordt ingediend bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, zodat de voorbereiding van de tussenkomst reeds kan gebeuren.

Dit klemmt des te meer aangezien de eisers reeds andere procedures hebben ingesteld, die is afgewikkeld met een eindarrest, reeds aanleiding heeft gegeven tot een heroverweging, die vervolgens opnieuw werd aangevochten bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

De eisers doen dus alles om tussenkomende partij te verschalken en dreigen met hun werkwijze daarin ook te slagen, mocht de tussenkomst van tussenkomende partij als laattijdig worden verworpen. Tussenkomende partij beroept zich uitdrukkelijk op de schending van de rechten van de verdediging in de zin van artikel 6 EVRM. Tussenkomende partij kan niet de dupe worden van verschalking door de eisers en van onregelmatigheden begaan door de postdiensten.

Ten overvloede beroept tussenkomende partij zich uitdrukkelijk op het onredelijk kort karakter van de termijn om tussen te komen, zeker wanneer dat gepaard gaat met een poging tot verschalking van de eisers. Tussenkomende partij werpt de onwettigheidsexceptie op op grond van artikel 159 GW ten aanzien van artikel 61, §1 Procedurebesluit. Tussenkomende partij verwijst naar de rechtspraak van de Raad van State van 26 januari 2016 (nr. 233.609) waarin de Raad van State een gelijkaardige korte termijn vernietigd heeft uit het procedurereglement van de Raad van State wanneer zulks niet redelijkerwijze bestaanbaar is met de rechten van de verdediging.

Ook in deze bestaat er geen redelijke verantwoording om een tussenkomst te beperken tot twintig dagen. Zo kan bijv. verwezen worden naar de tussenkomst in de procedures ten gronde bij de Raad van State, waar deze termijn om tussen te komen 30 dagen bedraagt, zijnde één derde meer dan de termijn uit het Procedurebesluit van de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Zonder kennisgeving van het beroep kan men zelfs tussenkomen tot aan de sluiting der debatten.

Er bestaat geen enkele objectieve reden voor een onderscheiden behandeling tussen een tussenkomst in een procedure ten gronde voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen gericht tegen een stedenbouwkundige vergunning en bijv. een tussenkomst in een procedure ten gronde voor de Raad van State gericht tegen bijv. een milieuvergunning. In de beide gevallen moet de titularis van de vergunning kunnen beschikken over een voldoende ruime termijn om zijn verdediging voor te bereiden, met inbegrip van de mogelijkheid tot het consulteren van een raadsman. Twintig dagen is dus te kort in vergelijking tot wat het geval is bij de Raad van State.

Bijgevolg is er in welke veronderstelling ook geen sprake van laattijdigheid.

Tussenkomende partij verzoekt Uw Raad dan ook zijn verzoekschrift tot tussenkomst alsnog als tijdig ingediend te beschouwen.

...

2.

De verzoekende partijen werpen in hun wederantwoordnota een exceptie op met betrekking tot de tijdigheid van het verzoek tot tussenkomst. Zij verwijzen naar artikel 61, §1 Procedurebesluit dat stelt dat een verzoek tot tussenkomst binnen een vervaltermijn van 20 dagen, te rekenen vanaf de betekening van de uitnodiging hiertoe, moet worden ingediend en dat het verzoek tot tussenkomst laattijdig werd ingediend. De verzoekende partijen stellen voorts:

“ ...

3. Verzoeker tot tussenkomst wijst evenwel nog op een schrijven van 29.09.2015 dat onbesteld is teruggekomen. Evenwel brengt verzoeker tot tussenkomst hiervan geen bewijs bij. Uit het bijgebrachte stuk 3 blijkt louter dat de brief waarvan de enveloppe op 01.10.2015 is afgestempeld, gedateerd is op 29.09.2015. Doch enig bewijs van onbestelde post ontbreekt volledig. Er kan uiteraard niet zomaar een "klaarblijkelijke vergissing van de postdiensten" weerhouden worden zoals verzoeker tot tussenkomst voorhoudt (schriftelijke uiteenzetting, p. 4).

Geenszins wordt aangetoond dat er omstandigheden voorhanden waren die beschouwd moeten worden als overmacht of nog onoverkomelijke dwaling waardoor het verzoekschrift laattijdig is ingediend. De veronderstelling dat er bij de postbedeling fouten zijn gebeurd, is dan ook weinig dienend.

Overmacht kan slechts voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de wil van degene die zich erop beroept en die door deze kon worden voorzien noch vermeden, en die niet het gevolg is van nalatigheid of gebrek aan voorzorg van zijnentwege (RvVb 4 augustus 2015, nr. A/4.8.14/2015/0035).

De betekening van het verzoekschrift door de griffie van de Raad aan de heer Maurice VAN DEN BULCK staat onbetwist vast (bvb. RvVb 14 april 2015, nr. A/2015/0224).

4. Zodoende kan verzoeker tot tussenkomst zich niet beroepen op de werking van artikel 61, §1 tweede lid Procedurebesluit dat stelt:

"Bij ontstentenis van een betekening kan de Raad een latere tussenkomst toelaten, als die tussenkomst de procedure niet vertraagt."

Er is geen "ontstentenis van een betekening" zodanig dat verzoeker tot tussenkomst niet alsnog later kan tussenkomen.

6. Dat verzoeker tot tussenkomst geen kennisgeving zou hebben ontvangen met een kopie van het verzoekschrift tot nietigverklaring, doet geen afbreuk aan de laattijdigheid van het verzoek tot tussenkomst nu dergelijke verplichting zoals opgenomen in art. 58 Procedurebesluit niet aan enige sanctie is gekoppeld. Deze kennisgeving op zich had bovendien ook de vervaltermijn van art. 61, §1 eerste lid Procedurebesluit niet doen lopen. Geenszins zijn de rechten van verdediging in hoofde van verzoeker tot tussenkomst geschonden. Er kan genoegzaam verwezen worden naar eerdere procedures voor Uw Raad voor Vergunningsbetwistingen waarbij de heer VAN DEN BULCK wel tijdig en op correcte wijze is tussengekomen. Deze procedure is hem geenszins vreemd. Enige gunst kan hem dan ook niet worden toegekend.

7. Tot slot moet de toepassing van art. 159 GW door Uw Raad voor Vergunningsbetwistingen afgewezen worden.

Verzoekende partij tot tussenkomst wenst namelijk een exceptie van onwettigheid in te roepen t.a.v. de termijn van 20 dagen zoals opgenomen in art. 61 §1 Procedurebesluit. Artikel 159 G.W. verleent Uw Raad de mogelijkheid om reglementaire administratieve rechtshandelingen buiten toepassing te verklaren (A. MAST, J. DUJARDIN, M. VAN DAMME, J. VANDE LANOTTE, Overzicht van het Belgisch Administratief Recht, Kluwer, Antwerpen 1999, 717).

Krachtens artikel 159 G.W. moeten de besluiten en verordeningen niet enkel aan de "wetten" maar eveneens aan de met de wetten gelijkaardige en vergelijkbare rechtsnormen maar ook aan hogere rechtsnormen zoals aan de Grondwet of een internationaal verdrag getoetst (A. ALEN, Algemene beginselen en grondslagen van het Belgisch Publiekrecht, boek 1, De Instellingen, Brussel, E. Story-Scientia, 1988, p. 204) en bestrijkt het alle overheidshandelingen zonder onderscheid, zowel van reglementaire als van individuele aard (Cass. 21 april 1988, Pas., 1988, 1, 983 met concl. Advocaat-generaal JANSSEN DE BISTHOVEN).

Wanneer blijkt dat een besluit niet rechtsgeldig is, hetzij omwille van de wijze van totstandkoming, hetzij omwille van de inhoud, mag de beslissende overheid het besluit niet betrekken bij haar besluitvorming (S. DENYS, Advisering in het bestuursrecht door publiekrechtelijke organen, Brugge, Die Keure, 2008, 120).

8. *Op grond van dergelijke redenering werpt verzoeker tot tussenkomst op dat de vervaltermijn van 20 dagen "onredelijk kort" is en dat deze termijn niet tot de onontvankelijkheid van het ingediende verzoekschrift mag leiden. Verzoeker tot tussenkomst verwijst hierbij naar het arrest van de Raad van State van 26.01.2016 (RvS 26 januari 2016, nr. 233.609). Dit betreft evenwel een arrest van de Raad van State die vaststelt dat het artikel 71 van het algemeen procedurereglement van de Raad van State een te korte termijn voorschrijft. De Raad oordeelde t.a.v dit artikel namelijk dat de voorziene termijn van acht dagen te rekenen vanaf de ontvangst van het door de hoofdgriffier toegezonden overschrijvingsformulier om de rekening bij de federale overheidsdienst Financiën te crediteren een ongeoorloofde beperking van het recht op toegang tot de rechter inhoudt. Van enige parallel is hier evenwel geen sprake en wordt geenszins door verzoeker tot tussenkomst aangetoond. Dit arrest kan niet zomaar parallel worden toegepast door Uw Raad voor Vergunningsbetwistingen nu dit arrest de termijn te kort acht voor de betaling van de rolrechten bij de Raad van State.*

Overigens zijn de vereisten voor een verzoekschrift tot tussenkomst zeer beperkt voor Uw Raad. Enkel de bepalingen zoals opgenomen in art. 60 moeten in dit verzoekschrift opgenomen worden. Dit zijn allen standaardvormvoorschriften die binnen de voorziene vervaltermijn van 20 dagen vervuld kunnen worden.

Dergelijk verzoek tot tussenkomst dient enkel de naam, de hoedanigheid en het adres van de tussenkomende partij te vermelden en de zaak waarin de tussenkomende partij wenst tussen te komen. De bevoegde kamer doet dan onmiddellijk uitspraak over de ontvankelijkheid van een verzoek tot tussenkomst en stelt de tussenkomende partij in de gelegenheid om een schriftelijke uiteenzetting over de zaak te geven (W. DE CUYPER, T. HUYGENS, E. RENTMEESTERS, S. WALGRAVE, "De ruimtelijke ordening opnieuw geordend", TMR 2009, 547).

Een schriftelijke uiteenzetting kan dus steeds op een later tijdstip ingediend worden in navolging van een nieuwe kennisgeving en betekening.

Zodoende gaat evenmin de vergelijking met de termijnen die gebruikelijk zijn voor de Raad van State niet op (60-dagen en 30-dagen termijnen). Het is steeds een bewuste keuze geweest van Uw Raad om de termijnen beperkt te houden, zodat de procedure binnen een redelijke termijn kan worden afgerond. De termijnen die opgenomen zijn in het Procedurebesluit, waren zodoende ook reeds van toepassing in het Oude Procedurereglement.

Zodoende dient het laattijdige verzoek tot tussenkomst als onontvankelijk te worden geweerd.

9.- Uiterst ondergeschikt hebben verzoekende partijen in onderstaande, in navolging van het verweer tegen de antwoordnota zoals meegedeeld door verwerende partij, ook de schriftelijke uiteenzetting van verzoekende partij tot tussenkomst weerlegd.

Dit verweer is zodoende maar dienstig in zoverre verzoekende partij tot tussenkomst per impossibile toegelaten wordt in deze procedure.

...

3.

De tussenkomende partij herhaalt in haar laatste schriftelijke uiteenzetting haar eerdere betoog.

Beoordeling door de Raad

1.

De tussenkomende partij stelt in haar schriftelijke uiteenzetting dat zij het verzoek tot tussenkomst op 29 september 2015 op de post heeft gedaan, maar dat “*de aangetekende zending om één of andere onbekende reden is teruggekeerd*”. Vervolgens heeft zij het verzoekschrift tot tussenkomst opnieuw op de post gedaan, hetgeen naar eigen zeggen pas eerst op 1 oktober 2015 kon.

De stukken die de tussenkomende partij ter staving neerlegt, laten de Raad evenwel niet toe aan te nemen, laat staan daadwerkelijk vast te stellen, of er in deze sprake is van enige vorm van overmacht. Zo ontbreekt, hoewel nochtans essentieel, zoals wordt voorgehouden, elk bewijs van het feit dat het verzoek tot tussenkomst van 29 september 2015 effectief werd teruggestuurd aan de tussenkomende partij, dan wel aan haar raadsman.

De door de tussenkomende partij ingeroepen overmacht kan derhalve niet worden geverifieerd en kan bijgevolg in redelijkheid niet worden aanvaard. Deze vaststelling volstaat om tot de laattijdigheid en dus onontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst te besluiten. De termijn om tussen te komen liep af op 30 september 2015, terwijl het voorliggende verzoek tot tussenkomst werd ingesteld met een aangetekende zending van 1 oktober 2015.

2.1.

De tussenkomende partij kan bovendien niet gevolgd worden wanneer zij stelt dat de termijn bepaald in artikel 61 §1 Procedurebesluit als onredelijk kort dient te worden beschouwd.

Met de verzoekende partijen is de Raad immers van oordeel dat de vereisten, zowel inhoudelijk als qua vorm, waaraan een verzoek tot tussenkomst moet voldoen, dermate beperkt zijn dat een termijn van twintig dagen in redelijkheid moet kunnen volstaan om een dergelijk verzoek in te dienen. Artikel 60 Procedurebesluit bepaalt:

“ ...

1° het opschrift "verzoek tot tussenkomst", met aanduiding dat het verzoek tot tussenkomst alleen geldt in de schorsingsprocedure, alleen in de vernietigingsprocedure, of in beide procedures;

2° de naam, de hoedanigheid, de woonplaats of de zetel van de verzoeker tot tussenkomst en de gekozen woonplaats;

3° de vermelding van de zaak waarin de verzoeker tot tussenkomst wil tussenkomen, en het rolnummer waaronder de zaak ingeschreven is, als hij dat kent;

4° een omschrijving van het belang van de verzoeker tot tussenkomst;

5° een inventaris van de overtuigingsstukken, die overeenkomstig die inventaris genummerd zijn;

6° in geval van tussenkomst in de procedure van de vordering tot schorsing, de schriftelijke uiteenzetting over de vordering tot schorsing.

...”

2.2.

In zoverre een tussenkomende partij, zoals in deze overigens ook is geschied, naderhand tijdens de procedure nog de mogelijkheid krijgt om een schriftelijke uiteenzetting en een laatste schriftelijke uiteenzetting in te dienen, moet zoals hoger reeds aangegeven een termijn van twintig dagen kunnen volstaan om een verzoek tot tussenkomst in te dienen. Gegeven de historiek van het dossier kan de tussenkomende partij evenmin voorhouden dat zij dit niet weet.

De tussenkomende partij kan derhalve niet gevolgd worden in haar opgeworpen schending van artikel 6 EVRM, noch in een mogelijke schending van artikel 159 GW. De uiteenzetting van de tussenkomende partij mist dan ook de nodige pertinentie om geloofwaardig over te komen. Men kan niet enerzijds stellen dat het verzoek tijdig werd ingesteld maar om onbekende redenen werd teruggestuurd – een gegeven waarvoor niet het minste bewijs wordt geleverd – om anderzijds aan te voeren dat de termijn om het verzoek in te stellen eigenlijk onredelijk kort is.

Het verzoek tot tussenkomst is onontvankelijk.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging: Voorwerp van de vordering en Belang van de verzoekende partijen

1.

De verzoekende partijen dienen zich aan als derde belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO. Uit die bepaling volgt dat een derde belanghebbende beroep kan instellen indien hij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden.

Het bestaan van een belang bij een beroep raakt de openbare orde en dient ambtshalve door de Raad te worden onderzocht.

De Raad brengt in dat verband in herinnering dat een verzoekende partij doorheen de gehele procedure, en dus niet enkel bij het inleiden van de vordering, moet blijven getuigen van een voortdurend, ononderbroken en actueel belang.

2.

Uit het dossier blijkt dat de aanvraag van de tussenkomende partij betrekking heeft op het aanleggen van een kuilplaat in geprefabriceerde betonpanelen.

Met de bestreden beslissing heeft de verwerende partij aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning verleend waarbij uitdrukkelijk wordt gesteld: *“Een tijdelijke vergunning wordt verleend voor maximaal 2 jaar overeenkomstig de voorgebrachte plannen”*.

De bestreden beslissing dateert van 18 juni 2015, zodat in ieder geval niet betwist kan worden dat de geldigheidsduur van de tijdelijke vergunning inmiddels verstreken is.

3.

De partijen werden op 30 oktober 2017 verzocht hun standpunt mee te delen met betrekking tot de in het randnummer 2 gedane vaststellingen en het gebeurlijke effect op de voorliggende vordering.

De verwerende partij verwijst in haar antwoord naar een arrest van deze Raad waarin wordt gesteld dat als de termijn van de tijdelijke vergunning verstreken is, de vergunning geen rechtsgevolgen meer heeft en derhalve de verzoekende partijen niet langer doen blijken van een actueel belang.

De verzoekende partijen weerleggen dit argument echter en stellen, hierbij verwijzend naar rechtspraak van de Raad van State, dat het rechtens vereiste belang bij een annulatieberoep niet teloor gaat door het enkele feit dat de bestreden beslissing is uitgevoerd en op die manier heel haar effect heeft gehad.

4.

In tegenstelling tot wat de verzoekende partijen voorhouden, is de Raad van oordeel dat de hypothese waarin een vergunning werd uitgevoerd hangende de jurisdictionele procedure, wat in principe evident niet impliceert dat een verzoekende partij hierdoor haar belang zou verliezen, niet kan gelijkgesteld worden met de hypothese waarin hangende de procedure voor de Raad moet worden vastgesteld dat de geldigheidsduur van het voorwerp van de vordering inmiddels is verstreken.

Het verstrijken van de termijn waarbinnen een tijdelijke stedenbouwkundige vergunning geldig is, heeft immers noodzakelijk tot gevolg dat deze vergunning zonder meer uit het rechtsverkeer is verdwenen en, zo daartoe redenen voorhanden zouden zijn, niet langer door de Raad kan worden vernietigd. De omstandigheid dat de constructie waarvoor een tijdelijke vergunning werd verleend nog altijd bestaat, doet aan voorgaande overweging geen afbreuk en stelt de tussenkomende partij hooguit bloot aan vervolging en de daartoe geëigende handhavingsmaatregelen.

De vordering dient aldus verworpen te worden.

5.

In zoverre het voorwerp van de vordering niet langer bestaat, zodat de Raad de wettigheid ervan niet langer kan onderzoeken, en het teloorgaan van het voorwerp van de vordering niet aan de verzoekende partijen kan worden toegeschreven, acht de Raad het passend om – mede gelet op het feit dat de tussenkomende partij de inmiddels niet-vergunde constructie bij het sluiten van de debatten nog niet had verwijderd – de kosten van het geding ten laste van de tussenkomende partij te leggen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer Maurice VAN DEN BULCK is onontvankelijk.
2. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de tussenkomende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 19 juni 2018 door de derde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Stephanie SAMYN

Filip VAN ACKER